

(สำเนา)

คำสั่งกองทัพอากาศ

(เฉพาะ)

ที่ ๑๐๒/๕๐

เรื่อง หลักเกณฑ์การพักราชการ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ว่าด้วยการพักราชการข้าราชการทหารที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีความเหมาะสมเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และสอดคล้องกับข้อบังคับ กท.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการทหารพักราชการ พ.ศ.๒๕๒๘ จึงให้ปฏิบัติดังนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ ๖๑/๔๒ ลง ๒ เม.ย.๔๒ เรื่อง กำหนดแนวทางการย้ายข้าราชการเข้าสำรองราชการ และพักราชการ

๒. ในคำสั่งนี้

๒.๑ “ข้าราชการทหาร” หมายถึง ทหารประจำการ และข้าราชการกลาโหมพลเรือน
สังกัด ทอ.

๒.๒ “ส่วนราชการต้นสังกัด” หมายถึง หน่วยระดับ นขต.ทอ., นขต.บยอ., นขต.บนอ.,
นขต.บศอ. และกองบิน

๒.๓ “พนักงานอัยการ” หมายถึง พนักงานอัยการ อัยการทหาร และผู้มีอำนาจฟ้องคดี
ตามกฎหมายอื่น

๒.๔ “ศาล” หมายถึง ศาลยุติธรรม และศาลทหาร

๒.๕ “ผู้ต้องหา” หมายถึง บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดแต่ยังมิได้ถูกฟ้อง
ต่อศาล

๒.๖ “จำเลย” หมายถึง บุคคลที่ถูกพนักงานอัยการฟ้องยังศาลแล้วโดยข้อหาว่า
ได้กระทำความผิด และให้หมายความรวมถึงกรณีราษฎรเป็นโจทก์เมื่อศาลได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้ว

๒.๗ “ผู้ต้องหาคดี” หมายถึง ผู้ต้องหา และจำเลย

๓. ข้าราชการทหารผู้ใดถูกฟ้องเป็นจำเลยหรือตกเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาที่มีโทษความผิดที่ได้กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือมีกรณีที่ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อลงทัณฑ์
สถานหนัก ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดแต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๕ คน ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง

รวมทั้ง ...

รวมทั้งรวบรวมหลักฐานไว้ในเบื้องต้นและพิจารณา หากเห็นว่าถ้าจะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้เสนอให้มีคำสั่งพักราชการต่อไป

การแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคแรก ให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ต้องคดีหรือผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว มีหน้าที่รายงานหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัด ผ่านกำลังพลของหน่วย ภายใน ๕ วันทำการ นับแต่วันที่ทราบการต้องคดีหรือถูกกล่าวหา เพื่อขอแต่งตั้งคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการดำเนินการตามคำสั่งนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง แต่ถ้าการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการรายงานขอขยายเวลาได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑๕ วัน และถ้าการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จอีก ให้ประธานกรรมการรายงานชี้แจงแสดงเหตุผลต่อหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัด ซึ่งหากมีเหตุผลอันสมควร หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดจะขยายเวลาได้อีกได้ไม่เกิน ๑๕ วัน

๔. การพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการ ตามข้อ ๓

๔.๑ ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏตามหลักฐานน่าเชื่อได้ว่า การต้องคดีหรือการถูกกล่าวหาดังกล่าวเกิดจากการกลั่นแกล้ง การป้องกันตนโดยชอบด้วยกฎหมาย ความสำคัญผิด ความจำเป็น ผู้ต้องคดีมีข้อต่อสู้รับฟังได้โดยชัดแจ้ง หรือเป็นความผิดอันยอมความได้ หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดสามารถใช้ดุลยพินิจไม่พักราชการ โดยถือความเห็นของหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดเป็นข้อยุติ เว้นแต่ ผบ.ทอ.จะสั่งเป็นอย่างอื่น

๔.๒ นอกจากกรณีตามข้อ ๔.๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาความเสียหายแก่ทางราชการ หากผู้นั้นยังคงรับราชการต่อไป ไม่ว่าจะยังคงดำรงอยู่ในตำแหน่งเดิมหรือในตำแหน่งอื่นก็ตาม ซึ่งความเสียหายดังกล่าว ให้คำนึงถึง

๔.๒.๑ พฤติการณ์แห่งการกระทำผิด ได้แก่ ความอุกอาจไม่เกรงกลัวกฎหมาย บ้านเมือง การกระทำผิดติดเป็นนิสัย เป็นต้น

๔.๒.๒ ลักษณะความผิดหรือความหนักเบาของข้อหา (ตามผนวกตัวอย่างลักษณะความผิดที่ใช้เป็นแนวทางประกอบดุลยพินิจการพิจารณาพักราชการ ที่แนบ)

๔.๒.๓ พยานหลักฐานที่ปรากฏในคดี ได้แก่ พยานหลักฐานมีมากน้อยเพียงใด และน่าเชื่อถือได้เพียงใด

๔.๒.๔ สถานะความเป็นข้าราชการทหาร ได้แก่ การดำรงและรักษาในเกียรติภูมิของทหาร ความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อสถาบันทหาร เป็นต้น

๕. กรณีข้าราชการทหารต่างสังกัดกระทำผิดร่วมกันหรือเกี่ยวเนื่องกัน คณะกรรมการตามข้อ ๓ ของแต่ละส่วนราชการต้นสังกัด จะต้องติดต่อประสานให้ได้ข้อมูลในคดีในแนวทางเดียวกัน และการพิจารณา

ให้ความเห็นต้องเหมือนกัน เว้นแต่ข้อเท็จจริงของแต่ละคนแตกต่างกัน การพิจารณาให้ความเห็นของแต่ละส่วนราชการต้นสังกัดอาจแตกต่างกันได้ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

๖. ในกรณีที่มีคำสั่งให้พักราชการ หากต่อมาปรากฏว่าศาลได้มีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ไม่ว่าจะศาลจะให้ลงโทษหรือให้รอการลงโทษก็ตาม และคดียังไม่ถึงที่สุด (อยู่ระหว่างอุทธรณ์ ฎีกา หรือจำหน่ายคดีชั่วคราว) ให้ส่วนราชการต้นสังกัดรีบดำเนินการตามข้อ ๓ เพื่อเสนอรายงานพักราชการต่อไป

๗. ในกรณีที่มีคำสั่งให้พักราชการ ให้ย้ายบุคคลนั้นเข้าสำรองราชการ

๘. การปฏิบัติอื่นใดในเรื่องการพักราชการที่มีได้กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับ กท.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการทหารพักราชการ พ.ศ.๒๕๒๘

๙. คำสั่ง ระเบียบ คำชี้แจง หรือหนังสืออื่นใดที่กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องการพักราชการ โดยอ้างคำสั่ง ทอ.(เฉพาะ) ที่ ๖๑/๔๒ ลง ๒ เม.ย.๔๒ เรื่อง กำหนดแนวทางการย้ายข้าราชการเข้าสำรองราชการและพักราชการ ให้ถือว่า คำสั่ง ระเบียบ คำชี้แจง หรือหนังสืออื่นนั้น อ้างถึงคำสั่งฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐

(ลงชื่อ) พล.อ.อ.ชลิต พุกผาสุข

(ชลิต พุกผาสุข)

ผบ.ทอ.

ผนวก

ตัวอย่างลักษณะความผิดที่ใช้เป็นแนวทางประกอบดุลยพินิจการพิจารณาพักราชการ

ท้ายคำสั่ง ทอ.(เฉพาะ) ที่ ๑๐๒/๕๐ ลง ๑๘ ส.ค.๕๐

กฎหมายและกลุ่มความผิด	ตัวอย่างลักษณะความผิดที่ใช้เป็นแนวทางประกอบดุลยพินิจการพิจารณาพักราชการ	หมายเหตุ
๑. ประมวลกฎหมายอาญา		ตัวอย่าง
๑.๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์	- ทุกฐานความผิด	ลักษณะความผิด ฯ ที่ระบุในช่องมาตราที่ ๒ นี้
๑.๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ภายในราชอาณาจักร	- ทุกฐานความผิด	เป็นลักษณะความผิด ฯ ที่มี
๑.๓ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ภายในราชอาณาจักร	- ทุกฐานความผิด	อัตราโทษสูง ซึ่งเป็นเกณฑ์
๑.๔ ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ	- ทุกฐานความผิด ยกเว้นฐานกระทำความผิดหรือเครื่องหมายอันมีความหมายถึงรัฐต่างประเทศ ตามมาตรา ๑๓๕	ข้อหนึ่งที่ต้องนำมาให้
๑.๕ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	- ฐานต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงาน และฐานข่มขืนใจเจ้าพนักงาน โดยอ้างอำนาจอภัยหรือช่องโหว่ ตามมาตรา ๑๔๐	น้ำหนักการใช้ดุลยพินิจ
๑.๖ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	- ทุกฐานความผิด ยกเว้นความผิดตามมาตรา ๑๕๙, ๑๖๐, ๑๖๓, ๑๖๔ และ ๑๖๕	การพิจารณาพักราชการ
๑.๗ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	- ฐานให้ ขอลี้ภัยหรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์แก่เจ้าพนักงาน ฯ ตามมาตรา ๑๖๗ - ฐานเบี่ยงความเท็จในคดีอาญา ตามมาตรา ๑๗๗ - ฐานแสดงหลักฐานเท็จในคดีอาญา ตามมาตรา ๑๘๐ - ฐานทำให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้นจากการคุมขัง ตามมาตรา ๑๙๑ วรรคสอง และวรรคสาม	ประกอบเกณฑ์ข้ออื่นในข้อ ๔.๒
๑.๘ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	- ทุกฐานความผิด ยกเว้นความผิดฐานป้องกันหรือขัดขวางมิให้การเป็นตามคำพิพากษา ตามมาตรา ๒๐๓, ฐานกระทำความผิดโดยประมาทให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้นจากการคุมขัง ตามมาตรา ๒๐๕	
๑.๙ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	- ฐานอั้งยี่ ตามมาตรา ๒๐๙ - ฐานช่องโหว่ ตามมาตรา ๒๑๐ วรรคสอง	
๑.๑๐ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	- ฐานวางเพลิงเผาทรัพย์สินผู้อื่น ตามมาตรา ๒๑๗ - ฐานวางเพลิงเผาทรัพย์สินในเหตุจรรยา ตามมาตรา ๒๑๘ - ฐานทำให้เกิดเพลิงไหม้ ตามมาตรา ๒๒๐ - ฐานทำให้เกิดการระเบิด ตามมาตรา ๒๒๑	

กฎหมายและกลุ่มความผิด	ตัวอย่างลักษณะความผิดที่ใช้เป็นแนวทางประกอบดุลยพินิจการพิจารณาพิพากษาการ	หมายเหตุ
๑.๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร	<ul style="list-style-type: none"> - ฐานปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ - ฐานปลอมเอกสารในเหตุฉกรรจ์ ตามมาตรา ๒๖๖ - ฐานใช้หรืออ้างเอกสาร ตามมาตรา ๒๖๘ ยกเว้นการใช้หรืออ้างเอกสาร ตามมาตรา ๒๖๔, ๒๖๗ 	
๑.๑๒ ความผิดเกี่ยวกับเพศ	<ul style="list-style-type: none"> - ฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามมาตรา ๒๗๖ - ฐานชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ตามมาตรา ๒๗๗ - ความผิดในเหตุฉกรรจ์ ตามมาตรา ๒๘๐ - ฐานเป็นธุระจัดหา ฯ เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง ตามมาตรา ๒๘๒ - ฐานเป็นธุระจัดหา ฯ เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ตามมาตรา ๒๘๓ - ฐานพาไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ตามมาตรา ๒๘๔ - ฐานดำรงชีพแม้บางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี ตามมาตรา ๒๘๖ 	
๑.๑๓ ความผิดต่อชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - ฐานความผิด ยกเว้นฐานเข้าร่วมในการซุ่มมุนต่อสู้ ตามมาตรา ๒๙๔ 	
๑.๑๔ ความผิดต่อร่างกาย	<ul style="list-style-type: none"> - ฐานทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้ถูกทำร้ายรับอันตรายสาหัส ตามมาตรา ๒๙๗ (๑) – (๗) 	
๑.๑๕ ความผิดต่อเสรีภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ฐานข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการไม่กระทำการใด โดยอ้างอำนาจขังขังหรือชกใจ ตามมาตรา ๓๐๙ - ฐานนำเข้าหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อจะเอาคนลงเป็นทาสหรือคล้ายทาส ตามมาตรา ๓๑๒ - ฐานหน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่นที่มีเหตุฉกรรจ์ ตามมาตรา ๓๑๒ ทวิ - ฐานเอาตัวคนไปหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังบุคคลเพื่อค่าไถ่ ตามมาตรา ๓๑๓ - ฐานผู้สนับสนุนผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๓๑๓ - ฐานเป็นคนกลางเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์จากผู้กระทำความผิดหรือผู้จะให้ค่าไถ่ ตามมาตรา ๓๑๕ - ฐานพรากเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา ๓๑๗ - ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจ ตามมาตรา ๓๑๘ - ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์เต็มใจไปด้วย ตามมาตรา ๓๑๙ - ฐานหลอกลวง ชูเชื้อ พาทหรือส่งคนไปนอกราชอาณาจักร ตามมาตรา ๓๒๐ วรรคสอง 	

กฎหมายและกลุ่มความผิด	ตัวอย่างลักษณะความผิดที่ใช้เป็นแนวทางประกอบดุลยพินิจการพิจารณาพิพากษาราชการ	หมายเหตุ
๑.๑๖ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	<ul style="list-style-type: none"> - ฐานลักทรัพย์ - ฐานฉ้อทรัพย์ - ฐานกรรโชก - ฐานฉ้อเอาทรัพย์สิน - ฐานชิงทรัพย์ - ฐานปล้นทรัพย์ - ฐานฉ้อโกงประชาชน - ฐานรับของโจร 	
๒. ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ	- ฐานความผิด ยกเว้นฐานเสพ	
๓. ความผิดที่มีโทษทางอาญาตามกฎหมายอื่น	- โทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่า ๕ ปี ขึ้นไป	